

Oponentský posudek na diplomovou práci Marie Zemanové

„Rozvoj interpretace v houslové hře na II.stupni ZUŠ“

Rozsáhlá práce je rozdělena do jedenácti kapitol s mnoha podkapitolami. V první kapitole autorka shrnuje preferenční cíle výuky, kde se jedná zejména o výchovu vzdělaného hudebníka, kterého by měl pedagog dovést k úspěšné interpretaci skladeb hudby klasické, ale také podle zájmů a schopností jednotlivců pěstovat hudbu nonartificiální a improvizaci, což na většině ZUŠ nebývá zvykem. Žák by se měl orientovat i ve hře komorní a orchestrální a eventuálně se připravovat pro praxi v hudebních skupinách. Celé toto shrnutí autorka velmi podrobně probírá v dalších kapitolách.

Velmi zajímavá je 5.kapitola o hudební představivosti, dále přípravy nácviu konkrétních skladeb z období baroka, klasicismu a romantismu v 7.kapitole, vše s ukázkami v přílohách. Autorka tyto skladby také podrobně rozebírá (formálně i harmonicky). Zde mě zaujal autorčin nápad vypsát u Bachova Preludia E-dur přímo do not akordické značky, což u sólové skladby velmi napomůže nejen tendenční intonaci, ale i paměti. Tyto akordické značky používá také v dalších uváděných skladbách.

Podle mne je stěžejní kapitola jedenáctá (využití nonartificiální hudby ve výuce hry na housle), a zejména podkapitoly 11.7 a 11.8, kde se autorka věnuje tvůrčím prvotinám žáků a rozvoji jejich hudební improvizace. Dokladem je živá nahrávka č.4 na přiloženém CD. Je pravda, že tato hudební oblast je na ZUŠ velmi opomíjena, ale přitom je pro mnohé žáky je velkou motivací.

Obdivuji diplomantku, která se svým svěřencům takto plně věnuje, což je obdivuhodné při její pouze dvouleté praxi na ZUŠ. Nezvratným důkazem její poctivé a smysluplné práce je 27příloh úzce souvisejících s tématem diplomové práce a přiložené CD s živými nahrávkami autorčiných žáků.

Ke zpracování této diplomové práce přistoupila autorka s mimořádnou odpovědností a pečlivostí. Práce má jasnou strukturu, obsahově je vyčerpávající. Po stránce formální, stylistické a zejména jazykové je perfektní. Za zmínku stojí také vhodný výběr citací, což svědčí o kvalitní práci s prameny a literaturou.

Autorčin vlastní přínos je zřejmý ve většině kapitol, kde podrobně probírá své postupy a metody při výuce houslové hry, a kde prokazuje schopnost samostatného kreativního přístupu k řešení dané problematiky.

Tato práce je vlastně doplňujícím materiálem ke stávající metodické literatuře a bude jistě přínosem pro studenty i pedagogy, kteří se o tuto problematiku zajímají.

Doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení „výborně“.

V Praze 23.8.2015

Doc. MgA. Marka Perglerová